

København og dekretorer, at en Mand ude paa Landet skal arbejde for 2 Kr. 40 Øre om Dagen, medens en Mand her i København skal have 3 Kr. 50 Øre for det samme Arbejde. Det er vel saaledes, at forskellige mere eller mindre overordnede Personer rundt om paa Stationerne bestemme de Lønninger, som de løse, ikke fast ansatte, Arbejdere skulle have. Men som Følge deraf ere disse Lønninger blevne fastsatte under Hensyn til et Skøn fra den eller de forskellige Tjenestemænd, som fastsætte dem, og at dette Skøn kan være ret forskelligt, er rimeligt nok. Det vilde da vist hjælpe betydeligt paa dette Forhold, hvis man i Loven fastsatte en Minimallønnings, hvorunder de Tjenestemænd, som fastsætte Lønnen for disse Arbejdere, ikke kunde gaa. Disse mindste Lønninger kunde saa være indrettede, som det er fastsat her i Loven, altsaa med tilbørligt Hensyn til, hvor vedkommende arbejder, om det er i København og nærmeste Omegn, i Provinsbyer eller ude paa Landet, altsaa efter samme Skala. Jeg er ganske paa det rene med, at der maa være saadanne Mindstelønninger, og at disse burde fastsættes efter et indsamlet Materiale om, hvordan den almindelige Arbejds løn er de forskellige Steder i Landet. Dette Materiale kunde vi ganske sikkert faa ved Hjælp af Arbejdsgiverforeningen og de samvirkende Fagforbund, idet disse to Organisationer — det ved jeg — have en Masse Materiale liggende til Bedømmelse af disse Forhold, en Masse Overenskomster og Statistik, hvoraf der kunde udledes, hvor store disse Mindstelønninger burde være.

Der lød under Finanslovbehandlingen en Røst fra det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen) om, at det — saa vidt jeg erindrer — var uretfærdigt, at vore Andenlærere skulde sættes i Lønningsklasse med f. Eks. Bude, Bromænd, Rorsbetjente osv. Disse Betragtninger kan jeg ganske slutte mig til. Jeg har ikke det mindste imod, at vore Andenlærere lønnes bedre, end der er foreslaaet, men der er en Ting, jeg vil bede ærede Medlemmer gøre sig klart, og det er, at naar der er Tale om at se Lærernes Løn i Belysning af Tjenestemændenes Løn, maa vi ikke se saaledes paa Sagen, at det er Tjenestemændene, der

faa for meget. Det er tværtimod Lærerne, der faa for lidt. Jeg har ønsket at gøre denne lille Bemærkning ved denne Lejlighed for at undgaa enhver Misforstaaelse. I øvrigt maa vi naturligvis med Interesse imødesee et Overbud fra den Side med Hensyn til Lærerlønningerne, og jeg maa forbeholde mig paa mit Partis Vegne (*Berntsen*: at byde over igen?) . . . nej, aldeles ikke, det ærede Medlem for Assens har fuldstændig Uret, vi maa forbeholde os at støtte et saadant Overbud, hvis det skulde fremkomme fra anden Side.

Jeg ønsker at gøre nogle faa Bemærkninger angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt Udgifterne ved disse Lønningslove skulle kompenseres. Jeg hører til dem, der mene, at dette ikke er nødvendigt. Jeg mener, at vore Statsindtægter ere saa rigelige, at Merudgiften ved Lønningslovene vil kunne afholdes af Statskassens Midler. Men skulle vi endelig have ny Skatter, hører jeg ogsaa til dem, der mene, at det i saa Fald vil være rimeligere at forhøje Statsindkomst- og Formueskatten, end at lægge paa Post- og Jernbanetaksterne. I alle Tilfælde finder jeg det urigtigt at forhøje Prisen paa Tredieklasses-Billetter, thi derved vil den mindre bemidlede Del af Befolkningen komme til at betale en meget væsentlig Del af Merudgiften, hvilket jeg finder i højeste Grad uretfærdigt. Skulle vi endelig have Kompensation ved Forhøjelse af Billetpriserne, maa i alt Fald Prisen paa Første- og Andenklassers-Billetter forhøjes saavel som Tredieklassés. Om Merudgifterne ved Lønningslovene overhovedet skulle kompenseres, og hvor Pengene skulle komme fra, mener jeg, er et Spørgsmaal af anden Rang. Det vigtigste er, at vi faa vedtaget disse Lønningslove og vedtaget dem allerede i denne Samling. Den højtærede Regering har ved at forelægge Forslagene vakt Forventninger hos Tusinder af vore Medborgere, der daglig kæmpe en fortvivlet Kamp for Tilværelsen, og disse Forventninger maa ikke skuffes. Jeg maa betragte de foreliggende Lovforslag som et Løfte, der er givet af Regeringen og Regeringspartiet. Regeringen maa sætte alt ind paa at faa gennemført dem i denne Samling.

Ved Omtalen heraf kan jeg ikke lade være at tænke paa, at der i sin Tid blev